

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/55/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010255
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7220010255.8

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. júla 2025, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 10.03.2025, sp.zn. K2-1T/13/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestský súd Košice s poukazom na rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 19.5.2023, sp.zn. 1T/13/2020, ktorým bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, C. - B., právoplatne uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. (účinného do 5.8.2024), ktorý spáchal tak, že

- na katastrálnom území v C. - B. pri poľnej ceste vedúcej k poľnohospodársky využívanvej pôde od presne nezisteného času najmenej od mesiaca apríl 2019 až do 26.8.2019, kedy o 11.35 hod. bol obmedzený na osobnej slobode príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Košice - Juh, pestoval celkovo 9 ks rastlín rodu Cannabis (konope) o celkovej hmotnosti fajčiteľného materiálu 972,06 g s priemerným obsahom 2,1 % THC až 6,3 % THC (tetrahydrokannabinolu), čo predstavuje najmenej 1944 obvykle jednorazových dávok na použitie a navyše v C. - B. v mieste trvalého bydliska v rodinnom dome na D. E. F. XXX/XX vo vyššie uvedenom časovom období prechovával vysušené časti rastlín s priemerným obsahom 2,7 % THC až 9,3 % THC (tetrahydrokannabinolu), čo predstavuje najmenej 1842 bežných jednotlivých dávok drogy, kde celkové množstvo zaistenej rastliny rodu Cannabis (konope) predstavuje najmenej 1893,47 g, čo zodpovedá najmenej 3786 obvykle jednorazovým dávkam na použitie v hodnote najmenej 7.573,88,- €, pričom rastlina rodu Cannabis (konope) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok,

- ktorým bol obžalovanému uložený podľa 76 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou ako aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou,

uložil podľa § 173 ods. 3 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Podľa § 51 ods. 3 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamné látky alebo psychotropné látky.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch svojho odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudkom Mestského súdu Košice bol obžalovaný uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. (účinného do 5.8.2024), za čo mu bol uložený podľa § 173 ods. 3 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, ktorý bol podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. podmiennečne odložený, so skúšobnou dobou v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň mu bol uložený probačný dohľad v skúšobnej dobe.

Podľa ust. § 173 ods. 3 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 hrozí páchatelovi po preukázaní viny trest odňatia slobody v trvaní 7 až 15 rokov.

Podľa ust. § 39 ods. 3 písm. d) Tr.zák. účinného od 6.8.2024, súd pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby aspoň 5 rokov.

Teda, v tejto prejednávanej veci je dolná hranica 7 rokov, a teda zákonné obmedzenie v zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Tr.zák. je v trvaní nie kratšie ako 2 roky.

Vzhľadom na uvedené, po zohľadnení všetkých okolností a zákonných predpokladov, nič nebránilo súdu uložiť aj nižší, mimoriadne znížený podmiennečný trest.

Uloženie nižšieho, mimoriadne zníženého trestu obžalovaný odôvodňuje nie len už skôr vyhlásenými rozhodnutiami Krajského súdu Košice v tejto trestnej veci, v ktorých bola konštatovaná potreba aplikovať mimoriadne zníženie trestu, ktorá sa aj rozsudkom Okresného súdu Košice II aplikovala, a bol uložený mimoriadne znížený trest na samej dolnej hranici (podľa Trestného zákona účinného do 5.8.2024), teda odôvodňuje to aj potrebou nadviazať na tieto, skôr vyslovené právne úvahy, ale aj na okolnosti a to osobné pomery, ktoré sa nezmenili v čase rozhodovania u obžalovaného a ktoré spočívajú v psychickom stave obžalovaného, jeho pohnútku, závažnosť a dopad na spoločnosť a to pri súčasnom splnení ďalších podmienok uvedených v § 39 ods. 1 Tr.zák.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach rozsudok Mestského súdu Košice v jeho napadnutej časti podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozsudkom rozhodol.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie aj prokurátor, voči výroku o treste v neprospech obžalovaného a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že vo vzťahu k uloženému trestu súd v napadnutom rozsudku z 10.03.2025 uviedol nasledovné právne úvahy:

V prvom rade súd uviedol, že obžalovanému bol trest ukladaný podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pretože tento je pre neho priaznivejší. Novela Trestného zákona nanovo upravila aj drogové trestné činy, kde právna kvalifikácia po novele zodpovedá zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák.

Rovnako, ako pri predchádzajúcom rozsudku súd zastáva názor, že v danej veci sú splnené podmienky na aplikáciu postupu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., ktorý je možné odôvodniť aj okolnosťami prípadu, nakoľko Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. neprevzal ustanovenie § 88 Tr.zák. č. 140/1961 Z.z., v zmysle ktorého

na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby sa prihliadne len vtedy, keď pre svoju závažnosť podstatne zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (citované zákonné ustanovenie vylučovalo možnosť mimoriadneho zníženia trestu s poukazom na okolnosti prípadu pri kvalifikovaných skutkových podstatách). V nadväznosti na uvedené poukazuje súd na to, že aj keď u obžalovaného bolo zaistené značné množstvo omamnej látky, ako aj väčšie množstvo rastlín rodu Cannabis (konope), z vykonaných dôkazov nijako nevyplýva, že by obžalovaný s omamnými látkami aj skutočne obchodoval. Napriek tejto skutočnosti sa však u obžalovaného jedná o obchodovanie s omamnou látkou, keďže aktuálna právna úprava v tomto smere obmedzila prechovávanie omamnej látky na najviac „vo väčšom množstve“, pričom pri prechovávaní „značného“, „veľkého“ a „mimoriadne veľkého“ množstva je z pohľadu zákonodarcu možné odôvodnene predpokladať, že minimálne časť z tohto množstva nebude určená len na osobnú spotrebu, ale bude určená na ďalšiu distribúciu alebo na účely získania majetkového prospechu. Z tohto dôvodu preto takéto konanie pojmovo patrí už pod pojem „obchodovanie“ v zmysle ustanovenia § 135b ods. 2 Tr.zák. (a to aj bez toho, aby bolo páchatelovi „obchodovanie“ aj skutočne preukázané).

Súd ďalej poukazuje predovšetkým na závažnosť konania obžalovaného a celkový dopad jeho konania na spoločnosť, ako aj na pohnútku, ktorá obžalovaného viedla k spáchaniu trestného činu (subjektívne vnímané zlepšenie zdravotného stavu v oblasti alergií a atopického ekzému), tiež na prechovávanie drog výlučne pre vlastnú potrebu, ako aj na výraznú prevahu poľahčujúcich okolností pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaný je plne závislý na marihuane, jedná sa o kompletne rozvinutý syndróm závislosti bez schopnosti dlhodobej absencie mimo chránené prostredie. Obžalovaný doposiaľ nebol liečený na závislosť na návykových látkach, čo zvyšuje riziko pokračovania v trestnej činnosti, a preto má súd za to, že je potrebné obžalovaného dočasne vyradiť z takéhoto závadového prostredia a pomôcť mu k účinnej náprave a takýmto spôsobom výrazne znížiť riziko nežiaducej recidívy. Pri rozhodovaní súdu v prospech mimoriadneho zníženia trestu zavážil aj pomer priznaných poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného v tom smere, že všetky zistené poľahčujúce okolnosti, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, v konkrétnom prípade v súhrne a v spojení s ostatnými okolnosťami prípadu nadobudli taký význam, že ich bolo možné posúdiť ako výnimočnú okolnosť prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. (R 21/1970), keďže preukazujú, že v prípade obžalovaného nejde o nebezpečného recidivistu, a napokon aj uvedomenie si protiprávnosti a nebezpečnosti činu so snahou po náprave napomáhaním objasnenia prejednávanej trestnej činnosti a vyjadrením súhlasného postoja k ochrannému liečeniu.

Je pri tom nesporné, že v záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať aj podmienku primeranosti. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Tr.zák. má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti preto súd obžalovanému mimoriadne znížil ukladaný trest s použitím § 39 ods. 1 Tr.zák. a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Výkon uloženého trestu bol zároveň podmienene odložený na dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, keďže s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného a prostredie, v ktorom žije, ako aj na okolnosti prípadu, sa na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu nejaví okamžitý výkon uloženého trestu ako nevyhnutný. Vzhľadom na skutočnosť, že uložený trest odňatia slobody presahuje 3 roky, uložil súd obžalovanému obligatórne aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom ako súčasť probačného dohľadu boli obžalovanému uložené aj primerané obmedzenia a povinnosti, majúce priamy vzťah k prejednávanej trestnej činnosti, ktorých porušenie bude dôvodom pre rozhodnutie o výkone podmienene odloženého trestu odňatia slobody.

Hrozba výkonu trestu počas dlhšej skúšobnej doby, spojená s dohľadom probačného a mediačného úradníka a už právoplatne uloženými ochrannými opatreniami (ochranným dohľadom a ochranným psychiatrickým a protitoxikomanickým liečením v ambulantnej forme), by mala podľa názoru súdu dostatočne zabezpečiť ochranu spoločnosti, ako aj nápravu obžalovaného. Takto uložený trest je možné zároveň považovať za trest primeraný, zákonný a spravodlivý, zohľadňujúci všetky vyššie popísané okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného a okolností prípadu a dostatočný aj pre dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

S vyššie uvedenými právnymi úvahami súdu sa nemožno stotožniť z nižšie uvedených dôvodov:

V prvom rade prokurátor uvádza, že súd správne postupoval, keď napadnutým rozsudkom z 10.03.2025 rozhodoval len o výroku o treste.

Predchádzajúcim rozsudkom bývalého Okresného súdu Košice II pod sp.zn. 1T/13/2020 z 19.05.2023 bol obž. B. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. účinného do 05.08.2024, aj keď správne malo byť uvedené do 30.04.2022. Avšak trestné sadzby podľa Trestného zákona účinného do 30.04.2022 a po 01.05.2022 zostali nezmenené.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s poukázaním na § 36c), j), l), n), § 38 ods. 3, ods. 8 a § 39 ods. 1 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom strázenia, ako aj trest prepadnutia vecí (nožníc s plastovou rukoväťou červenej farby a kovovej drvičky).

Napokon bol obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou a ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Na základe odvolania obžalovaného podaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Košice II z 19.05.2023 Krajský súd v Košiciach uznesením podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 a § 322 ods. 1 Tr.zák. zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor konštatuje, že obžalovaný už bol rozsudkom bývalého Okresného súdu Košice II z 19.05.2023 právoplatne uznaný vinným za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku. Napriek uvedenému súd vo svojom rozsudku z 10.03.2025 už obžalovanému ukladal trest podľa § 173 ods. 3 Tr.zák. účinného od 06.08.2024, keďže táto je pre páchatela priaznivejšia. V dôsledku uvedeného došlo k diskrepancii medzi výrokom o vine a výrokom o treste, keďže tieto boli uložené podľa iných zákonných ustanovení, resp. podľa Trestného zákona s rôznou časovou účinnosťou.

Podľa § 2 ods. 1 Tr.zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Prokurátor má za to, že o vine, ako aj o treste sa musí rozhodovať podľa účinnosti rovnakého Trestného zákona. Z gramatického výkladu ustanovenia prvej vety § 2 ods. 1 Tr.zák. (účinného do 30.04.2022, do 05.08.2024, ale aj po 06.08.2024) je zrejmé, že ide o konjunkciu a nie alternatívu tam uvedených slovných spojení, konkrétne „trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá“.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje napadnutý rozsudok za rozporný s ustanovením § 2 Tr.zák.

Ďalej prokurátor uvádza, že síce možno akceptovať právne úvahy súdu týkajúce sa aplikácie procesného inštitútu o mimoriadnom znížení trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., ktoré sú v podstate identické, ako v rozsudku z 19.10.2023, avšak súd vzhľadom na použitie z časového hľadiska „nesprávneho“ Trestného zákona porušil aj ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Tr.zák. účinného do 30.04.2022.

Obžalovaný B. bol právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku, teda do 30.04.2022, za ktorý zákonodarcia umožňuje uložiť trest odňatia slobody od 10 do 15 rokov. V zmysle § 39 ods. 3 písm. c) Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, nemožno uložiť trest odňatia slobody pod 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 10 rokov.

V neposlednom rade si dovoľí uviesť, že nebolo rozhodnuté o zaistených veciach, a to výrokom o prepadnutí veci.

Preto navrhuje, aby súd II. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por., pri nezmenenom výroku o ich vine a ochrannom opatrení, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému nasledovné tresty:

- podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s poukázaním na § 36c), j), l), n), § 38 ods. 3, ods. 8 a § 39 ods. 1 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- trest prepadnutia veci (nožnic s plastovou rukoväťou červenej farby a kovovej drvičky).

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že obhajoba považuje použitie ust. § 173 ods. 3 Tr.zák. účinného od 6.8.2024 za správne a zákonné, teda súd správne aplikoval neskorší zákon, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší a to oproti zákonu, účinnému v čase spáchania trestného činu.

Podľa ust. § 2 ods. 1 Tr.zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Naopak, obhajoba nesúhlasí s právnym názorom prokuratúry, že konajúci súd aplikoval nesprávny Trestný zákon, dôsledkom čoho je diskrepancia medzi výrokom a vine a výrokom o treste, keďže na jednotlivé výroky sa aplikovali rôzne ustanovenia Trestného zákona s rôznou časovou účinnosťou.

Súd teda správne aplikoval výhodnejšiu resp. priaznivejšiu zákonnú úpravu pre obžalovaného a to ako celok.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II podľa ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil nasledovné:

Úvodom krajský súd poukazuje na to, že okresný súd vo veci už rozhodol rozsudkom sp.zn. 1T/13/2020 zo dňa 17.07.2020, ktorým uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov, ochranné liečenie psychiatrické a ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, ako aj trest prepadnutia nožnic s plastovou rukoväťou červenej farby a kovovej drvičky.

Na základe odvolania obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry voči výroku o treste Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6To/93/2020 zo dňa 08.12.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia krajského súdu doplnil dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol dňa 19.05.2023 rozsudkom, ktorým obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s poukazom na § 36 písm. c), písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods. 3, ods. 8, § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov, ochranné liečenie psychiatrické a ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, ako aj trest prepadnutia nožnic s plastovou rukoväťou červenej farby a kovovej drvičky.

Opätovne na základe odvolania obžalovaného voči rozsudku Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 6To/77/2023 zo dňa 18.01.2024 podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Mestský súd v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia krajského súdu doplnil dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol dňa 10.03.2025, sp.zn. K2-1T/13/2020 rozsudkom, s poukazom na rozsudok Okresného súdu Košice II, sp.zn. 1T/13/2020 zo dňa 19.05.2023, ktorým bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. (účinného do 06.08.2024) a ktorým mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov, ochranné liečenie psychiatrické ako aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, uložil podľa 172 ods. 3 Tr.zák. (účinného od 06.08.2024) s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Zároveň mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a obmedzenie spočívajúce v zákaze pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamné látky alebo psychotropné látky.

Čo sa týka otázky viny obžalovaného A. B., táto už bola definitívne uzavretá v predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu (uznesenie KS Košice zo dňa 18.01.2024, sp.zn. 6To/77/2023) a terajšie odvolanie obžalovaného ako aj prokurátora okresnej prokuratúry smerovalo len čo do výroku o treste.

Mestský súd Košice svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že napriek skutočnosti, že obžalovaný bol v predmetnej veci právoplatne uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr.zák. (účinného do 05.08.2024), je možné pri ukladaní trestu aplikovať neskorší, pre obžalovaného priaznivejší zákon ako celok, zodpovedajúci vyššie uvedenej právnej kvalifikácii.

V posudzovanom prípade je predmetom rozhodovania krajského súdu len rozhodovanie o treste, a teda trest možno ukladať podľa zákona účinného v čase rozhodovania krajského súdu cez aplikáciu ustanovenia § 2 ods. 1 Tr.zák. a na tento predmet vzťahovať tento Trestný zákon ako celok, v dôsledku čoho nedôjde k zmiešavaniu Trestných zákonov z rôznych časových období.

To, že o vine obžalovaného už bolo rozhodnuté podľa predchádzajúceho Trestného zákona nič nemení na vyslovenom názore, prečo krajský súd na výrok o treste použil jeden Trestný zákon ako jeden celok.

O zmiešavaní Trestných zákonov z rozličných období účinnosti je možné hovoriť vtedy, ak by jeden výrok o treste bol ukladaný podľa zákona účinného do 06.08.2024 a druhý výrok o inom druhu treste by bol ukladaný po 06.08.2024.

V danom prípade však o takúto situáciu nejde.

V súvislosti s ďalšími námietkami prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného ohľadom uloženého trestu krajský súd uvádza nasledovné:

Novela Tr.zák. vykonaná zákonom č. 40/2024 Z.z., účinná od 06.08.2024 upravila aj drogové trestné činy.

Teda právna kvalifikácia konania obžalovaného po tejto novele pri ukladaní trestu, zodpovedá zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák.

Zmiernená trestná sadzba za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. účinného od 06.08.2024 teda predstavuje 7 až 15 rokov.

Mestský súd v súlade so stavom veci a zákonom priznal obžalovanému 3 poľahčujúce okolnosti, a to konkrétne, že viedol riadny život pred spáchaním trestného činu (§ 36 písm. j) Tr.zák.), spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby (§ 36 písm. c) Tr.zák.), ako aj skutočnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr.zák.). Poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr.zák. (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu), u obžalovaného nebolo možné konštatovať vzhľadom na skutočnosť, keď uviedol vo svojej záverečnej reči, že sa považuje za nevinného.

Príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr.zák. nezistil.

Mestský súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, kedy zobral do úvahy § 39 ods. 1 Tr.zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu, domnievajúc sa, že takýto trest vzhľadom k okolnostiam prípadu, vzhľadom na pomery páchatel'a, ako aj vzhľadom na potrebu ochrany spoločnosti pred obžalovaným je postačujúci.

Trest odňatia slobody v trvaní 4 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukládanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4. Tr.zák., podľa ktorých treba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo i len najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby. Takýto trest krajský súd považuje za primeraný a spravodlivý.

Vzhľadom na povahu trestného činu mestský súd správne uložil obžalovanému aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a obmedzenie spočívajúce v zákaze pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamné látky alebo psychotropné látky.

V tomto smere úvahy teda obžalovaného ako aj prokurátora okresnej prokuratúry nie sú takej podstaty a kvality, aby spochybnili správnosť záverov a argumentácie, použitej v napadnutom rozsudku.

Nakoľko mestský súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom, bude u neho splnený takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený mestským súdom. Takýto trest krajský súd považuje za primeraný a spravodlivý.

Záverom krajský súd uvádza, že hoci mestský súd nerozhodol o zaistených veciach (nožnice s plastovou rukoväťou červenej farby a kovovej drvičky), a to výrokom o prepadnutí vecí, krajský súd nevidí vecný dôvod na to, aby mestský súd následne o týchto veciach rozhodol samostatným rozhodnutím.

Na základe uvedeného preto krajský súd odvolanie obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.